

Минаха месеци и Колю устрои в нашето братско дружество, знаейки че съм ветеранизиран през Цанково време ^{всичко да се подготви} да се кандидатират за политически работници, работихме за изборите, за влизането на Кривопаланкско в Полша, за отстояване и т.н.

Ноямври

Колю често да звънява, а и често да излиза по никое време. Значи ще трябва да се намери човек, който да вземе участие в ремонтите и процеса в самата фабрика. За нередовното идване на Колю, а и за неговото внезапно излизане имаше опасност да се научат в канцеларията, която беше в отделно здание и поради тежката марзана в машинното отделение, то много рядко беше посещавано, а дори от директора нито веднъж

за да има го въко

Оставаше второто - ще трябва да се намери човек, който да е постоянно във фабриката. Такъв намерихме ^{срещнах се} и майстора Никола Михов, който ~~сакто ми каза~~ ^{срещнах се} издаваше ми разпоредба ~~за работата~~ ^{за работата} да работи ~~с работата~~ ^{за работата}.

Колю имаше време и за работа в машинното отделение и време да липсва от него. Така в задружен другарски дух дойде края на 1940 г. Един ден Колю ми съпрузира с новината, че ще напусне службата. Доста време го разубеждавах, като му посочвах и изгодите. Не е претрупан от работа и има време да пие. Той тъкмо при нас изпя "Ботургия песня". Една сутрин нося една винтага и ми казва: Тя си ловец, мен не е нужно, подарявам ти я. Казвам му, че винтагата не е негова, не е по неговия ръст. Винтагата казва е от баща ми, така че ще имам двоен спомен. Същата винтага запазах и предадох на музея "Ванцеров". На края на септември с.г. Колю непусна, ^{Отреждени ил} средна ~~се~~ ^{се} в кръчма на ул. "Ан. Кънчев", която е срещу сегашния музей и Колю ми говори, че е напуснал службата, за да замине в Банско, за да организира ^{се лектор} ~~интеректа~~ ^{аз бяха се} ~~вписох му~~ ^{вписох му} всички опасности, свързани с това му решение. Сное се Колю и казва, абсолютно нищо не ще ме възпре. ~~Единта, които съм прегърнал е за мен и семейството, българи и частно.~~ Знаейки, че в това слабо тяло се криеше гранитна воля престанах да го разубеждавам. На тръгване ме запита дали за в бъдеще ще си останем пак приятели и ако стане нужда би ли могъл да се обърне към мен за някаква услуга. Отговорих утвърдително, за услугата се досещах каква може да бъде и затова

реших да предам нашия разговор с Колю на майстора Н. Михов в когото имах абсолютно доверие. Изтече 1940 г. В началото на 1941 г. получавам чрез второ лице известие, че Колю иска да се види с мен вечерта в една от нашите квартали кръчма. Съгласих се, защото положително в Слатинския квартал ^{нещо} ~~никога~~ ^{не} го познавахме. Среднах се и ме помоли да съобща ^{нещо} ~~не~~ ^{не} другарката му Бойка Ванцорова, която работеше като чиновничка в

~~9~~

Колю ми каза, че е напуснал службата, за да замине в Банско, за да организира ^{се лектор} ~~интеректа~~ ^{аз бяха се} ~~вписох му~~ ^{вписох му} всички опасности, свързани с това му решение. Сное се Колю и казва, абсолютно нищо не ще ме възпре. ~~Единта, които съм прегърнал е за мен и семейството, българи и частно.~~ Знаейки, че в това слабо тяло се криеше гранитна воля престанах да го разубеждавам. На тръгване ме запита дали за в бъдеще ще си останем пак приятели и ако стане нужда би ли могъл да се обърне към мен за някаква услуга. Отговорих утвърдително, за услугата се досещах каква може да бъде и затова

реших да предам нашия разговор с Колю на майстора Н. Михов в когото имах абсолютно доверие. Изтече 1940 г. В началото на 1941 г. получавам чрез второ лице известие, че Колю иска да се види с мен вечерта в една от нашите квартали кръчма. Съгласих се, защото положително в Слатинския квартал ^{нещо} ~~никога~~ ^{не} го познавахме. Среднах се и ме помоли да съобща ^{нещо} ~~не~~ ^{не} другарката му Бойка Ванцорова, която работеше като чиновничка в

Колю ми каза, че е напуснал службата, за да замине в Банско, за да организира ^{се лектор} ~~интеректа~~ ^{аз бяха се} ~~вписох му~~ ^{вписох му} всички опасности, свързани с това му решение. Сное се Колю и казва, абсолютно нищо не ще ме възпре. ~~Единта, които съм прегърнал е за мен и семейството, българи и частно.~~ Знаейки, че в това слабо тяло се криеше гранитна воля престанах да го разубеждавам. На тръгване ме запита дали за в бъдеще ще си останем пак приятели и ако стане нужда би ли могъл да се обърне към мен за някаква услуга. Отговорих утвърдително, за услугата се досещах каква може да бъде и затова

